

deres Død, kunne Forældrene ikke vide. Det hele berøer jo ogsaa her, som forleden med de 200 Rd. og 100 Rd., paa et Skjøn, og det er jo endog udtalt af et æret Medlem i det andet Thing, at han fandt selv denne Trediedeel at være forlidet, og at man ligesaa godt kunde gaae til at lade Forældrene disponere over Halvdelen. Det berøer altsaa, som sagt, paa et Skjøn, men at man endog skulde bestemme sig til at udvide denne Frihed, saaledes som her er foreslaaet, troer jeg ikke vilde være til den allermindste Nytte, men i mangfoldige Tilfælde til Skade. At opretholde Børnenes Respectsforhold, hvis man vil kalde det saaledes, at styrke Pietetsforholdene ligeoverfor Forældrene, troer jeg sikkert er noget af det Sidste, man vilde opnaae ved en saadan Lovbestemmelse, og jeg skal derfor, da jeg har været med at stille Forslaget, naturligviis stemme derfor.

Justitsministeren: Naar jeg i det andet Thing har erklæret, at jeg helst saae, at den Bestemmelse, som den ærede Taler, der nu satte sig, har foreslaaet at skulle gaae ud af Loven, ikke deri optoges, da var det ikke af den Grund, som den ærede Taler anførte, fordi jeg nemlig skulde have erkjendt, at Forældre ikke burde have en større Testationsret end den, de nu have, men det var fordi jeg frygtede for, at en sliq sporadisk Bestemmelse, som toges enkelt, muligviis kunde hidføre en eller anden Uoverensstemmelse med den øvrige Lovgivning. Jeg er af den Mening, at der er Grund til at udvide den Forældrene tilkommende Testationsret, ja, jeg er tilbøielig til at antage, at netop den Forandring, som Regjeringsudkastet vilde medføre, gav Anledning til at indrømme Forældrene en saadan større Testationsret. Forældrene havde nemlig ifølge Forordningen af 21 Mai 1845 § 2 den Ret at tillægge Døtre lige Arv med Sønner, og idet man nu hæver den Forskjel, der tidligere var mellem Sønners og Døtters Arveret, har man paa en Maade betaget Forældrene en Deel af den Testationsret, de tidligere havde, hvorfor jeg ikke kan Andet end erkjende, at der var nogen Consequents i det Forslag, som i det andet Thing blev stillet om at indrømme Forældre en større Testationsret. Jeg gjentager altsaa,

at det ikke var, fordi jeg var imod en saadan udvidet Testationsret, at jeg modsatte mig, at denne Bestemmelse indfattes i Loven, men fordi jeg frygtede for, at der derved kunde bringes en Uoverensstemmelse ind i Lovgivningen, og jeg kan derfor efter Sagens nuværende Stilling ikke tiltræde det af de ærede Herrer stillede Forslag.

Grundtvig: Da det kun var en Misforstand, saavidt jeg kunde skjønne, hvortil det foreliggende Endringsforslag støttede sig, saa maa det falde bort af sig selv, da den høitærede Justitsminister udtrykkelig har sagt os, at, naar han havde ønsket, at den bestribte Paragraph ikke var indsat, saa var det ingenslunde, fordi han troede, at den vilde tillægge Forældrene en større Raadighed over deres Midler, end der kunde ønskes, men blot fordi derved let kunde komme en Uoverensstemmelse ind i Lovgivningen, thi en saadan Uoverensstemmelse vil jo sagtens kunne opdages ved enhver ny Lov, vi give, da der har været saa meget indviklet i vor Lovgivning hidtil, at det, hvad enten man tager større eller mindre Stykker for sig, er umuligt at være sikker paa, at der ikke findes een eller anden Bestemmelse i vore tidligere Love, som ved Leilighed maa forandres derefter. Paa Grund heraf mener jeg ogsaa, der vil ikke behøves noget videre Svar til Endringsforslaget, end at forkaste det; men jeg skal dog anmærke, at enhver Indvending mod denne Paragraph, imod den Raadighed, som den tilligter at give Forældrene over en Trediedeel af deres Midler, alle Indvendinger derimod ere byggede paa den efter min Overbeviisning aldeles falske Sætning, at Regjeringen eller Lovgivningsmyndigheden skulde antages at kunne og burde sørge bedre for Børns Behandling af deres Forældre end Forældrene selv. Det er en falsk Sætning fra først til sidst, thi det er umuligt, at Regjeringen skulde kunne have en større Interesse for Børnene end Børnenes egne Forældre; jeg siger, det er umuligt i Reglen, saa det er kun i enkelte Tilfælde, hvor Umenneskeligheden træder frem saaledes, at man kan sige, at Fremmede ere bedre imod Børnene end Børnenes egne Forældre, saa at alle de Baand,